

ВИХОДНІЙ ЩОДНЯ РАНО

Львів, 25 липня 1928.

Розуміється — нема парадних його приміщень, нема дипломатичних місць, нема готелів, парадних обідів і грошей, отже нема потреба бути українцем.

Телеф. Реданції: 29-41.
Друкерні: 29-26.
—
В СПРАВИ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЙ.
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

присягали цьому проходимцеві. Але ми вчинили це з огляду на польську пресу, котра, як виходить, не запитувалася покористуватися „реаселяціями“ з такого кадамутного джерела. Висловлюємо теж надію,

що подібний виступ кримінального авантюриста в нічому не поміняє цих добрих взаємин, які здавна існують між двома історією зв'язаними народами: українським і литовським.

Наглий суд у Львові.

6 обвинувачених перед судом.

ШЕСТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

Нині, у вівторок, закінчив свою промову обор. д-р Старосольський, а потім промовляли чергою оборонці: д-р Іван Волошин, д-р Андрій Строніцький, д-р Неостор Прислонецький і д-р Маріан Глушків, який скінчив свою промову в год. 2.45. В часі промов оборонців родина підсудних, присутні на салі, залучалися гіркими словами.

Пополудні в год. 5.45 зачин промовляти останній з оборонців, д-р Лев Ганкевич. Свою промову закінчив він цілим вивертом.

Трибунал видасть присуд у цій справі завтра в год. 10.30 передпол.

Промова д-ра Старосольського.

Згорі прому вно. трибунал бути найбільшим за форму і подотатки моєї оборони, бо я не був приготований говорити вже нині.

Дві струни брешуть у нашій душі: струна болю за долю підсудних, молодих людей, за долю їх родин. Ви, п. судді, маєте вирішити справу: Бути — чи не бути. Ви рішаєте про життя підсудних. Велика ваша відповідальність.

Друга струна — це струна нашої совісті, совісті оборонців. Заявляю з глибокої нашої совісті, що ми свято переконані про страшну кривду, яку заподіяно цим дітям. А зроблено їм велику кривду моральну. На протязі кількох літ мали ми багато чисто грабункових і подібних процесів, а всі вони відбувалися перед автентичним судом. Коли право має бути різке для всіх, то ми не можемо найти ніякого оправдання для того, чому цих хлопців поставлено перед доразовим судом.

Доразові суди у нас зовсім випадкові. Тут, у цій випадку, формальних умов для доразового суду нема ніяких. Ви, п. судді, мусите ще раз над тим застосувати. Заявляю і підтверджую ще раз, що тут не додержано 14-денного ретин-

ція, бо коли слідство зачалося 4. п. м., то суд повинен був зачатися щонайменше один день скорше. Дальше заявляю, що розпорядку през. з 13. грудня 1927 не предложено соймові, ага, не оголошено в Да. У., а тому він не може тут об'являтися. В цьому для нас, юристів, не може бути ніякого сумніву. Право не може родитися з революції, тільки з права. Ром. з 28. грудня 1927 не предложено також ні соймові ні не оголошено його в Да. У., тому він не є джерелом права, отже не діє, не може об'являтися.

Доразовий суд створено для здавлення такого руху, що надто часто і нагально виступав, такого, що не можна собі з ним дати ради. Такий суд повинен збиратися тільки винятково, коли є надто велика небезпека поширення того руху, щоб запобігти його дальшому поширенню. Але наглий суд — це не акт помсти. Наглий суд повинен говорити з рогу кожної людини, з рогу кожного дому страшним написом: „Остерігайтесь таких учинків, що за них ставають перед наглим судом!“

Тверджу з повним переконанням, що нема у Львові людини, яка чула б про оголошення доразових судів. Те, що про справу розбирає доразовий суд, відлучало всіх правників, усіх суддів у Львові. Я прошу, щоб нинішній суд признав себе некомпетентним і передав справу зазначеному суду.

Не заважаючи на мого найглубше переконання про страшну юридичну помилку й недолікованість нинішнього суду, приступаю до мериторного обговорення справи. Передати їй означу, що спеціально обвинувачені мають повне моральне і матеріальне право заявити, що нічого не знають про оголошення доразових судів. Адже коли хто з них лавчує у 1918 р., як оголошувало доразові суди, то як могло бути їх тодішнє враження і розуміння тої справи, коли найстарший з них має нині 21 літ, а наймо-

лодший — 17 літ! А паж було перед 10 роками!

Доразові поступовання з реторією, але воно є все таки судом. Не має рації прокуратор, коли каже, що справа ця проста, що тут нема ніяких лев, що всі обвинувачені винні з тім напрямом, а всім їм їх обвинувачує. Справа приналежності підсудних до УВО є важна до оцінки цілого вчинку. Кожний з підсудних може відповісти тільки за себе, за свою чинність. Вони не ділали з якоїсь змоги, а виключно з наказу команданта, який кожному з них припоручив відповідну роль.

Переходжу до зізнань обвинувачених. Всі вони зараз по арештуванні вказали одноглідо, що ділали з іми національного обов'язку, на поручення одної людини, яка була поза і понад ними. В суді сл. суддя Неметовський відразу спостеріг, що по діло позітичне, що тут була рула УВО.

Ні один свідок не лавчує, що закінчує би обвинуваченим леві прикмети: цинизм, розпусту, халасення до кін, на забави і т. п. Поліція була б певно шобудь про не подала, якби шобудь була довідалася. Зокрема оба. Ординецькі не можна нічого з того закінчити. Навпаки — він був найліпшим сином своєї матері і те в дні загалу ладав їй на почті гроші. П. адовичу пошею.

З черги обор. д-р Стар. переходить усі інші моменти, які вказують на те, що всі обвинувачені (з винятком Штокаля) були членами УВО (штатова спотема, револьвери, література й ін.). Невірне є теж твердження одного поліційного свідка, що мовляв, підсудні можуть бути відпадками У. В. О., як це було свого часу в ППС, з якої виродилося було чисто бандитське крило. Алеж ППС той бандитизм якнайшумше поборювала сама — і це робила безперечно в своїм нутрі і своїм крузі ділення й УВО. Я переконаний, що якби обвинувачені не були членами УВО, то ця організація була б уже давно в якийсь спосіб про це повідомляла, кого слід. Тому для нас усіх нема сумніву, що обвинувачені є членами УВО. А це значить, що вони повинні відповідати за злочин державної зради з § 58 п., отже перед зазначеним судом. Підсудні повинні відповідати тільки за один учинок, який є одним з форм діяльності УВО.

Дальше звертаю вашу увагу, що підсудні були під примусом зложеної присяги. Вони мусіли ділати як члени револю-

Жадайте
Французьких
ПАПЕРЦІВ
ДО КУРЕННЯ.

ційної організації, яка їм непослух наравляла більше жорстоко. Після зложення присяги вони були вже під безоглядним, неодолимим примусом, їх учинки не були випадком їх свободної волі. Ще один момент. Чи можна тут говорити про дозволений грабунки? Я переконаний, що ні. Во поминувши все інше — навіть грабунки тих мізерних 19 зол., про які ми тут чули, нікому з обвинувачених не доказую.

Приступаю до обговорення вини мого клієнта, оба. Ординця.

Мусу в першу чергу розвіяти легенду, витворену поліцією, що Ординець був керівником нападу. Бо вже своєю найвищою освітою між усіми обвинуваченими він не був предестенований на це становище. А дальше Ординець, як вказали розправа, кольтпортував „Сурму“ й ін. видання УВО. Чи повинен буде займатися кольтпортажем? Він був в організації так, що чистив зброю і її перекладав. Чи таку функцію мів би мати провідник? А акційної ролі Ординця в цьому нападі. Він заволає авто, він їде з ним на пробу. Чи провідник та організатор мав би виконувати таку функцію? Ні! Хто мав такі функції, як Ординець, той мусів мати в організації тільки підрядну роль. З уст Штокаля на поліції, в суді і тут чули ми, що його авто мав їхати Ординець або Сіхський. Отже ролі цих обох обвинувачених в цьому нападі була однакова. Те, що Ординець підчас нападу мав за завдання замкнути тільки браму пошти, викликає тут понад усякий сумнів. Ані один свідок не агітосував Ординця між тими, що були в салі. Який-жеж то провідник, що мав за завдання замкнути браму — і білявічого? Оба. Орл. брав отже участь в нападі тільки посередньо і в тім напрямі повинно було бути поставлене прокураторське обвинувачення.

А тимчасом прокуратор ставив на становищі, що ми маємо тут до діла з зачином з § 190 і дальших. Це очевидно цілком несудно. Тут питав один з членів трибуналу са. Тустановський, чи хто з записників діткнув П. в якийсь спосіб. Вона це рішуче заперечила. А на запит од-

д-р ОСИП ТУРЯНСЬКИЙ.

Трагедія українського психічного дуалізму.

Спроба нового освітлення поеми „Слово о полку Ігоря“.

(Продовження).

В поемі „Слово о полку“ бачимо вже основні риси ослабленого типу української національної душі. Ось як малює нам поет занепад спільного расового почуття:

Се мов, а то може —
Став мовити брат до брата
Про мале кавав „дєдиче“
Брат на брата куз крамоли.
А потамі явилл побідою
В руську землю, як ніколи.

Хоч і як ті слова знаменні в поемі тієї міри, що „Слово о полку“, то всетаки можна сказати, що це не така дуже нова черта, бож суспільне самолюбство й індивідуалізм — це споконвіку загально людські хибі. Певно, що воно так, але тут мова не про цю хибу як таку, а про її, так сказати, інтензивність, а під тим оглядом ці хибі, що розвалили українську державу спільною, залустиан в українських потоках куди глибоше коріння, ніж у інших народів. Доказ: другі великі народи живуть самостійним державним життям, а ми після розвалу великої київської держави майже без перерви в неволі.

Та найцікавіше з психологічного боку є у „Слові о полку Ігоря“ ось яке явище: ослаблений тип українця стає тілом і душею до того стелення хліборобом, що навіть у таких життєвих подіях, які далекі від

себе, як небо й земля, він усюди бачить тільки свою ріалю і все, що стоїть у звязку з нею. Наведемо характеристичне і могутнє місце зі „Слова о полку Ігоря“:

Чорна ріка зворана —
Копитами столочена
І кровію сполочена
І трупамі засічена.
Розпукою овівана.

Під поетичним оглядом ця картина, в котрій поет порівнює криваве боєвище з вислідами праці хлібороба, така непереможно могутня своєю понурою наглядністю й демонічною динамікою, що тяжко в цілій всесвітній літературі найти подібно сильну й так ляконічно змалювану картину боєвища. Особливо на нас, українців, робить ця картина величезне враження, а саме тому, що в ній стрічаються зі собою два типи української національної вдачі: та промовляють до нас із прадавніх сумерків віків: воєнничий лицарський прапредок і багатою землею ослаблений потомок, який навіть у кривавій січі бачить своє поле. З тієї картини промовляє до нашого серця найглубший і найнаглядніший символ української долі від найпервісніших починків нашого племінного життя аж до великої національної трагедії останніх літ. Тут відслонюється перед очима нашої душі глибока правда, містерія й фатум нашої крові й нашого духа: прокляття чорної ріллі, українського чорнозему. Ось чому ми, народ хліборобів, усе з таємним зворушенням співаємо цю пісню, ось чому вона стала українською всенародною піснею!

Нова, ослаблена душа українця в поемі „Слово о полку“ так наскрізь пронята своїм одиноким завданням

і найвищим призначенням, тобто хліборобством, що вона бачить у трупах снопи, в харалужних копіях ціпи, у виходженні душі з тіла віяння збіга на тоці, в білих костях, розкиданих по полі, сіяння зерна. Ось незвичайно знаменний приклад з поєми:

На Немисі снопи стелять,
Снопи стелять головами,
А молотять їх ціпами,
Харалужними ціпами.
А кладеуть життя на тоці
Й геть од тіла душу віють.
Не доброж бо на кривавих
Берегах Немиси сють —
Сють кости синіа руських.

Оце місце поеми творить діаметральний контраст із ось якими величезними характерними словами поеми:

Три брати і розлучились —
Аж на березі Каяли!
Тут вино криваве вийшло,
Русичі тут пир скінчали:
Сватів своїх напоїли
Й буїні голови зложили.

В чім тут видно цей великий контраст? Передовсім у роздвоєнні психічної структури самого творця поеми. Та заки це анкажемо, мусимо виразно зазначити, що як майже вся поема, так і всі з неї наведені місця є незвичайно сильні під поетичним оглядом. Колиж ми говоримо про діаметральний контраст між обома наведеними цитатами, то розуміємо це не як квалітаивний контраст у поезії, а як контраст у характері самого творця поеми. Значить, що інше сила поетичного слова, а цілком інше сила національної вдачі, яку малює це слово. Отже, на нашу думку, в авторі „Слова о полку“ ви-

ступають уже виразно й верствуються та боряться зі собою дві українські душі, а саме: в початкових цитатах живе поетова душа, що „дає нині в прадібною славу“, значить енергічна, незломна, тверда та волюничка, душа прапредків, а в дальших цитатах із анитком мисля, в котрому пролив крові в бою порівнюється з розливанням вина, а боротьбу з весіллям, відзначається до нас нова, чорноземом ослаблена душа спокійного, пасивного хлібороба. І коли прапредок уважав кривавий бій весіллям, то багато природою, „хлібородний раєм“ ослаблена, виниклена душа українця бачить у кривавім боєвищі молодечий азбаз. Значить, у самій авторі „Слова о полку“ бачимо вже виразно дві українські душі, котрі зі собою контрастують.

Тут можна піднести заміт, що поетові вільно порівнювати боротьбу, з чим хоче, отже як можна з кількох поетичних метафор робити такі висновки щодо його психічної організації? Певно, що поетові вільно вживати картин, яких сам захоче. Однак те, що він захотів ужити таку, а не іншого образу, якраз найліпше характеризує не тільки його талант, але також його індивідуальну й національну вдачу. Ця характеристика тим правдоподібніша, наскільки самовільним хотінням або нехотінням, а тільки, як геніальний творець черпав засоби до тих картин із бездонних глибин несвідомого, з тих таємних джерел, які живуть на дні національної душі.

(Докінчення буде.)

По широкому світі.

Португальська революція не була такою невинною як повідомляла перші телеграфічні звістки: страляли гармати на твердию Сан-Йорге і здебували в приступі: погинуло 7 убитих, 60 ранених і 3 мілішники від пожежі в пристані.

Винний львівський суд признав бельгійському королеві Альбертові право до спадщини залишеної в Англії мексиканською королевою Шарлоттою. Спадщину ввійняють на 125 945 фунтів.

Англійський парламент прийняв законопроект про введення в Англії тоталітатора на переголах.

Навігійський уряд чинів в усьому Китаю метричну систему.

Єгипетські адвокати протодоснали 3-дильний страйк як протест проти розклянення парламенту.

НОВИНКИ

— **Комісар Львова поцем.** Приблизно Рада державного магістрату віддала в арешт на 6 літ право польовання в Воли Добровольській, теперішньому комісару Львова п. Олександровському, тому, що він з усіх кандидатів дав за це арешту найбільшу суму.

— **Бандитизм.** В Овчинні, самбірського повіту, бандити напали вночі на табу багатого мішанина Март. Залізничного, ограбили його та покарічили його та жінку. — У Бориславі трьох бандитів Степ. Фралакський і Павелка хотіли випробувати свої енергії на прохожих і докарічили кількох осіб. — У стрийському парку у Львові товариші пробіли емертальною прожм 25-літнього робітника Ромуальда Букала; вилузували не вайшні.

— **Дешева подорож.** За один день на львівських залізницях перелозили 120 осіб, що тріскали до Львова без білету поїздами з Перемишля, Станіславова та Острів.

— **Ному бігун виплатив.** Італійська преса повідомляє, що Нобіас продав одному деніковці з Мільно свої спомини з підпільного виправу за 8 міль. швейцар. франків. Фаністівський генерал віднайдений на леді не в силі був дати навіть добрих інформацій про місце загину решти товаришів, тепер відовів свою пам'ять настільки, що має спомини аж на 2 мільони. Розумний принах дав йому Муссоліні: мовчати перед чужиною прелю. Найшлю оповідати по трохи задушно, коли можна дістати за це параз гарний говорю? Сильні-ж думати іншим, що знають дещо про виправу "Італії", щоб повідомити повної правди!

— **Нові жертви "Італії".** Цяпін, товариш чимдрівки Мальгренка, дістав некроного повотрою, наслідком доворів, як міг він покинути виправуючого шведського адвоката. Одночасно прийшли звістки з Кінгсбей, що один із уртованих членів "Італії" помер на кораблі "Чітта ді Мільно"; його правниша не виявляють.

— **Рішні вістки.** Полторок бельгійського міліонера Лавентайна відбулись у Брюсселі потайки при участі вільдичної роліки. — Франц містечко Карлсзон змінувало 2000-ліття свого існування.

— У Мільно хотять вибудувати пам'ятник у честь залогі "Італії". — У Гайн поталось міжнародної амаганія шматків з участю 16 країн. — Чітерін мадуїтій і амаданас до міської санаторії. — Православний єпископ у Турії Ігнатій покинув єпископський стан і перейшов до католицької церкви.

— У Штокгольмі поталось міжнарод. конгрес радіологів. — На бельгійському морі зтонився зарпашавий малай Юрі Війак, що ратував поталачого. — Черев Вощор переїхав з виправу збіжжя Італійський пароніа "Фольшівел", є це перший пароніа, що аве з чужини збіжжя в пристані Чорного Моря. — У Нью-Йорку суд засудив буаш. дещотіра, а тепер секретаря конзоомолу Дави Фортера на 99 літ за саботаж, комуїстичну пропаганду та інші провини.

— **Воздушні перегони.** В Англії почалась воздушні перегони доклада всього британського пілотовану за золоту лашу Жоржа. У амаганіах бере участь 37 летунів. Почалось зони нештатом: один з амаганіах зачинив авіо; три особи збиті в 37 летунів 10 милью біоти на землю; є ранені.

— **Урядовий експерт контрабандистом.** Баршавський допозувач "Дейл Телеграф" више про арештування 42-ох (!) збіжжя міжнародної шайки, що займає контрабандною торгівлею брилліа. Арештували їх несподівано. Контрабандисти пробували потовати в останній момент брилліа в шланг підлога, зі-

ри мабля і викидали їх через вікно. Найдено брилліа в загальній аві 1600 каратів і вартості 15 міль. дол. Головою цього товариства був той сам Рубінштейн, що при передачі різним урядом польських дорожніхностей на пістаті ринського договору був експортом аві польського уряду.

— **200-ліття бібліотек.** Російська Академія Наук притоталає з нагоди 200-ліття своєї бібліотеки окремі збірники присвячені її історії. Тепер має ця бібліотека п'ятсотв'ять міль. книжок і рукописів. За останні роки її збірка зросла на 1 міль. більше. Довжина потинь у бібліотечній річка 60 км. Крім цілих рукописів різних російських утвнн, що часто записували впр око бібліотеку Академії нахаліться оригінали грамот Петра до Мазепи і часті архіву Меньшикова.

— **Будьдологічний інститут.** При рос. Академії Наук відкрили екстрій інститут присвячений студіям будизму. У склад "наукової ради" цієї установи мають увійти члени спеціалістії з Німеччини, Франції, Японії, Монголії та Індії. Інститут притоталає "Енциклопедію будизму" і авіад "буддологія" до Ленінграду ще цього літа.

— **Літературний куток.** Цими днями мімешка преса приталає 60-ліття одвого із найбільших своїх сучасних поетів Стефана Жоржа, письменника, що творить у далі відгомону чатаючої публіки та поталачого чи недоволеного критики. Стефан Жорж має всі прикмети молодоступного поета, зацікавленого у самому собі, зосередженого на духовній боротьбі для дивного ідеалу лідаря та черня і боротьбі з класичною формою поезії. В його поесті чергуються різноманітні елементи класичного ідеалу та християнства, романтизму та холодної рефлексії, амелодовості та аскетизму. Тому в був час, коли Жоржа вачисляли до декадентів ("Альгабаль") або до неоромантиків і неокласиків. Його збірні твори перевидані у Г. Бонді в Берліні від 1927 р. дові у 18 томах у таїй чері: 1) "Бугвар", 2) Гимни, Паломнінство, Альгабаль, 3) Пастірські книги і нагорні поезії; 4) Рік думи; 5) Калім життя; 6) і 7) Сюмний перстень; 8) Зедінування зоря; 9) Нова збірка поезій; 10) і 11) Перевлади Давида; 12) Сонети Шекспіра; 13) і 14) "Кайтала" Болдер; 15) і 16) Сучасні поети (переклади); 17) Дні і вчинки; 18) Драматичні твори.

— **Дар Рокфелера.** Рокфелер, молодший жертвував 50 міль. франків на будову університетського містечка в Парижі. За ці гроші мають створити справжній центр студентського життя: "академічний" дім, ресторан, театр, бібліотеку і спортові будівлі.

— **Моторова лодка і паровіз.** В околиці Коломби (Кельн) зорганізували цими днями різні спортові амаганія. Вільний спортомел, фон Опельз авіа моторовою лодкою навазаводи в паровозом, що іхав по руч побережам. Перегони на просторі 10 км. окінчилися виграною лодки, яка притала на пістрети секунди швидше, ніж паровоз. Вони робили 88 км. на годину.

— **Лікар-Українець потрібний в містоку близько Львова.** — Відомість: Д-р Барилка, Львів, ринок ч. 36.

Дописи.

КОМАРНЯНИЩИНА. (Організаційний і вічний рух). Дня 7. липня ч. р. відбув посол Гринь Тершаковець в імені Української Парламентарної Репрезентації три справоздачі віча: в Колодубах, Переворі і Підлірніні. В Колодубах протатора сали Читальні "Прогісвіт" зиповнялася по береги в год. 11-й разо громадянами і громадянами села. Посол Тершаковець авіа авіа з дотеперішньої праці Української Парламентарної Репрезентації, асував наше політичне положення під теперішню хвилю та указав на способи боротьби народу на краще завтра. По короткій дискусії ухвалено повне довіра для Української Парламентарної Репрезентації, а зокрема для посла Тершаковця, на посаду, на якого громадяни Колодуб при виборах голосували. Також численне віче відбулося в селі Читальні "Прогісвіт" в Переворі в год. 8-й

поводуні. Тут після реферату посла Тершаковця ухвалено повне довіра послам і сенаторам УНДО. Відтак переїхав посол Гринь Тершаковець до Підлірніні, де справоздавав віче відбулося в год. 7-й вечером в доміщі місцевої кооперативи. У вічу авіаи участь громадяни і громадянки Перевора, які з увагою і при расних оплесках приймали авіт свого посла з діяльності України. Парл. Репрезентації. Віче ухвалило одностойно резолюції з повним довірам для нашого Парламентарного Представництва як такою подяку за дотеперішню його працю. Дня 8-го черня ч. р. авіаи посол Гринь Тершаковець авіа з діяльності Української Парламентарної Репрезентації в Горожанній Великій. Віче розпочалося в год. 4-й пополути на поліві місцевого діляч-громадянина Івана Добровольського, куди явилось понад 1000 вітеників по тілках з самої Горожанні, але в доколичних сіл повіту. Хоча на віче прибули також досить численні радикали і селероби, однак вісто з них не виступили з критикою діяльності наших послів, багути як зібрані маси народа з одушевлянням оплескували промову посла Тершаковця. По короткій дискусії віче ухвалило повне довіра для послів і сенаторів Української Дем. Об'єднання, а крім цього подавалоюо Ближньому голосів присутніх ухвалило резолюцію, шоб в так важкій хвиляві, а якій загоділись наш нарід, радикальні послы вступили до Української Парламентарної Репрезентації. Слід замітити, що посол Тершаковець по кожному вічу розпитував детально місцевого громадянина про пекучі потреби даного села і його болячки і збирив потрібні матеріали. Ціаєво, що коли радикальний посол Микола Рогушкий довізався про заповідження наше віче в дня 8-го липня в Горожанній Великій, то скликав і собі радикальні віче до Горожанні на день наперед т. є на 7-го липня, однак мимо сильної агітації на це "віче" прибуло всього 10 радикалів, а з піказості ще о десяток членів нашої партії, так, що посол Рогушкий огіривий навіть не зачинав віча. Таке трафилось йому в селі, де при виборах 3 четверті всіх голосів авіаи на радикальну ласту.

Театри.

Міський "Театр Новин".
25-го г. 8:30 Виступи "Qui pro quo" програма "Як не ти робим".

КИНА.

"Палас": "Індія" і "Джанет Гайнор шукає посади".
"Лев": "Ріф і Роф як моряки".
"Аполло": "Жінка на добу" і "Герой пестука".
"Фатаморганга": "Пригоди на Алясці".
"Байка": "Прокажена" і "Мусини мати діти".

ОПОВІСТКИ.

Позір студенти Станіславівщини! Загальні Збори С. У. С. С. 16. VIII. 1928 р. о год. 10-й на "Бесіді".
Виді. 140 1-2

До відома українським філателістам у Львові. З огляду на пакані та розліз товаришів філателістів на відпустку, стодина гуртка в липні і серпні не відбудуться. Просимо ней час використати на упорядкування своїх дублетів та притоталає їх до обміну, а також просимо притоталає вітати, реферати і т. п. з обслугу філателів, шоби життя гуртка у вересні збавило интенсивним темпом. — З філателістичним привітом д-р Д. Миколаєвич, голова, В. Вайчак, секретар.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

БІЖУТЕРІЮ, СРІБЛО, ГОДИННИКИ поручає дешево Домітровський Роза аж в селі Львів (Готель Жоржа), вул. Академічна ч. 2. Догідні усіля. 2451 5-9

ЗДІБНА крашчяна авіа на провінцію до приватного дому. — Зголошення до Адміністрації під Крашчяна. 134 2-2

ФАБРИКА "Дріт" Львів-Закарпатинія Корова Яна III. ч. 3 поручає найдешевше сітки до курників, уладжує підпалиті огоромі теплиці, вортів, віл, городів, разов з бранки і фірткани. Телефон 16-18 і 13-27. 2154

ПРОДАМ АБО ЗАМІНЮ РЕАЛЬНІСТЬ В СУДОВІЙ ВІСНІВІ в реальності в Яворові. — Зголошення поштою уряд Судова Вишня. 130 5-4

ПОШУКУЄТЬСЯ підприємця до покінчення мурованої церкви в Брешчях переконаних. Планів в парохіальній уряді. Почта і закін. станія Вибранівка. Коття подорож не зертється. 139 2-9

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ І СРІБНІ ВІРОБИ продає за готівку і на рати від десятих діт у підлі краю зміка Фіри Іван Зельтенрайх, Львів, пл. Маріївська 5. Купую брилліа, золото, срібло, плаху найвишті ціни. 1 103-2

ВІЛЛЯ 5 покоїв кухня, комфорт, город, сад, 260 сльнів, Листопада, 2 тисяч доларів. — Ігнат, Львів, вул. Куркова 24. 138 1-3

ДВОПОВЕРХНА каміниці, 4 покої віллі, комфорт. Початок Потопного 12.000 доларів. — Ігнат, Львів, Куркова 24. 139 1-3

РУТИНОВАНИЙ конципент адвокатський, в судовою і адвокаторою практикою, що може нести самостійно канцелярію, пошукує місця. — Адрес: Василь Скрипчук, конц. авіа. Поліція Великий, п. Глиняки. 141 1-2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціаліст кудат логіліа, серця і жукуча

д-р Фелікс Ган
Львів, Городецька 46.

2353 Пересвітлення Рентгеном. 16-2

ПЕРЛЬМУТРА УЛЬТРАМАРИНА

є безгладно найліпшою і найвидатішою фарбою до білиз, вапна і малярських цілей. Відзначена на виставах в Брюсселі, Медіолані і Парижі золотими медалями 1302 Скрізь до набути. 98-9

ПРОДАЖ НА ДОГІДНІ СПЛАТИ

МАШИНИ ДО ШИТТЯ
ГРАМОФОНИ
РОВЕРИ
МОЛОЧНІ КРУЖЛІВКИ
і їх складові частини

ПРИБОРИ ДО КРАВЕЦТВА
и и РУЧНИХ РОБІТ и и
ВЛАСНИЙ ВАРСТАТ НАПРАВ

Александр Малімон
2496 Львів, вул. Валова 11 а. 7-1

МАРКИ ДЛЯ СОБАК
і всіма металеві мізнаки зороблені
Ф-а Андрій БЕРЛІНСЬКИЙ, Львів
Робітни: Шевченка 11.
Бюро: Словацького 4. 446-6

Подяка.

Почуваємось до милого обовязку отжею дорогою зложити прикладно ширю подяку лікареві Вп. П. Д-р Львови Фінкелви в Тернополі вулиця Тиха ч. 1. за уміле, дбайливе і цілкове вилічення нашої дволітньої донечки з тяжкої нервової недуги. 136 1-2

Стефанія і о. Григорій Ханчуня.

Присилайте передплату!

„ФОСФОР“
ФАБРИКА ШТУЧНИХ НАВОЗІВ
Л В В
БАТОРІЯ 32 Телеф. 50-69

СУПЕРФОСФАТИ: кістляні і фосфорово-азотові, **МІНЕРАЛЬНІ** і амоніакові.
РЕФОРМФОСФАТИ: кістляні і мінеральні від 18 до 26% P₂ O₅!!!
ТОМАСИНИ: „Columeta“, — „Зоря“ і інші як крашчяні так і закордонні.
СОЛИ потасові і КАІНІТ, **АЗОТНЯК**, **САЛІТРА** (Хоржовська) амоніакова.
САЛІТРА чіліська — **СІРЧАН** амоніаковий алло навозове палене і мелене (97% СаО) — будівельне амоніако.
ФОСФОРІТИ палені і мелені (СаО) з розп. Р₂ O₅.